



Храм „Света Троица”- Пловдив Листовка №6

Абортът – жестоко детеубийство НЕ УБИВАЙ (Шеста Божия заповед)

В днешно време да се говори за брака като за свещен съюз между един мъж и една жена, се счита за акт на дискриминация по отношение на т. нар. сексуални малцинства; да се говори за прелюбодейството и блудството като за тежки грехове, се счита за ретроградност, а всяко изказване против абортите се тълкува като посегателство върху свободата и правото на жената на избор.

Днес това право на аборт се смята за напълно естествено както от юридическа, така и от морална гледна точка и се защитава от държавата, от съдебната система, медиите и болшинството хора. За съжаление, объркани от лъжливия дух на нашето съвремие, дори вярващи християни считат, че абортът е чисто медицински проблем, нямащ отношение нито към нравствеността, нито към тяхната вяра и спасение.

Отношението на Православната църква към този важен проблем дава на членовете ѝ ясни ориентири, които да им помагат да определят своето поведение, на света свидетелството на истината, съхранена в пълнота в съкровищницата на светото Православие.

А какво представлява абортът?

Абортът представлява убийство на невинно човешко същество, а онези, които са го извършили или са способствали за извършването му, са убийци. Те са виновни пред шестата Божия заповед „Не убивай” и втората най-важна Христова повеля „Възлюби ближния...”, защото кой се нуждае повече от любов и закрила от младенца, който поради пълната му беззащитност Бог е отредил да расте и укрепва в утробата!

Кога започва животът?

Човешкият живот не започва от момента на раждането, а от момента на зачатие, т.е. бебето има и душа. Детето в утробата, колкото и да е малко, е отделна, самостоятелна личност. Намирайки се в майчината утроба, то още от четвъртата седмица на зачатие си има своя нервна система и неговата кръв не се смесва с кръвта на майката. То вече има свой характер, свои черти на лицето. Може да чувства любовта на майка си, да се радва, да се плаши, да чува звукове... Изумително е до какво извращение е достигнало човешкото съзнание да гледа на аборта като на обикновена хирургическа операция, която засяга жената, но не и детето! Вероятно жената, решила да направи аборт, се тревожи единствено ”Ще ме боли ли?”, сякаш ще ѝ отстраняват сливици или болен зъб. Едва ли някой си дава сметка на какви ужасни мъчения, способни да стъписат и най-ожесточения палач, подлага нероденото си дете. Няма да описваме подробно различните способности. Най-общо те могат да бъдат разделени на два типа: 1) Такива, при които бебето се убива още в утробата на майката, като се разчленява, изгаря с химикали или се инжектира с отрова, а след това се изважда на части; 2) И такива, при които чрез изкуствено предизвикана родова дейност или цезарово сечение плодът се изтръгва жив, а след това се убива или предава за лабораторни изследвания. Тези методи ще добиват все по-голяма популярност, тъй като присаждане на органи или извличане на клетки за различни препарати може да става само от жив организъм. Съвременната козметична индустрия ползва абортирани ембрионални клетки за направата на скъпоструващи продукти за лице и коса.

Какво е отношението на Православната Църква към аборта?

Съгласно повелята на Господ Бог, отправена към първата човешка двойка: *Плодете се и множете се, пълнете земята и я облейте* (Бит. 1:28), в еврейската традиция зачеването на дете винаги се е считало за Божи дар и особено благословение за съпрузите. Напротив, бездетството се е считало за проклятие за сторени тежки грехове. От гледна точка на старозаветния Закон абортът е тежък смъртен грях против шестата Божия заповед. Това разбиране за родителството и абортите съвсем естествено преминава и в Христовата църква.

Историческия преглед на евангелския текст ни връща към жестокото убийство на 14 000 младенци по заповед на цар Ирод с цел да се погуби малкият Иисус. И днес на нашата грешна земя Иродовият грях непрекъснато се повтаря: всеки ден биват убивани хиляди деца в майчината утроба и то по един изключително циничен и жесток начин още преди да са успели да видят чудната Божия светлина. По

тази причина това злодеяние на нашия век е в основата на всички световни злини и природни бедствия: войни, земетресения, наводнения, неизцерими болести...Извършвайки греха на детеубийството, майката отхвърля Божието спасение не само за себе си и за своя род, но и за рода на своя съпруг. Слабото и безпомощно дете се изпраща от Бога на земята, за да се спасят чрез него много човешки души и точно в този смисъл могат да се разбират Христовите слова: "Който приеме едно такова дете в Мое име, Мене приема" (Марк 9:37). И Св.Апостол Павел говори: "Жената ще се спаси чрез раждане на деца, ако пребъде във вяра, в любов и в святост с целомъдрие" (1Тим3:15). Заради убийството на децата в утробата, Бог с цел вразумяване на родителите, може да отнеме живота на вече родените им деца. Най-важното, най-страшното е това, че убийството на нероденото дете е смъртен грях, за който родителите ще отговарят пред Бога на Страшния Христов Съд. Затова да не се учудваме, ако след прекъсване на бременността семейство се разпадне, или някой от неговите членове заболее тежко, или се случи друго нещастие, включително и смъртта на някое от децата. Да, нека не се учудваме! Защото всичко това може да настъпи като следствие от греха на детеубийството! Не трябва да забравяме, че децата, умрели некръстени, никога няма да видят Бога, защото никой без кръщение не може да влезе в Царството Божие.

Често се предприема аборт просто защото детето не влиза в плановете ни, а хората толкова държат сами да планират и подреждат живота си. Детето не е изрично пожелано, значи трябва да умре. А може би просто трябва да се коригират плановете или да престанат да се правят. Или пък себе си трябва да коригират и да посрещнат с любов непожеланото дете? "Нямам стабилна връзка", "съпругът ми е против", "нямаме жилище, стабилни доходи", "още уча", "трябва да направя кариера" и т.н. и т.н. Причини могат да се намерят, но нито една не е достатъчно основание да се отнеме невинен човешки живот. С малко повече вяра в Божия Промисъл всеки от горепосочените проблеми е разрешим. Всяко дете, независимо при какви обстоятелства е заченато, е Божие създание, Бог му е вдъхнал дихание за живот и няма да го изостави, ще го освети при светото Кръщение и ще го обича.

Каква е отговорността на християнина в този случай?

Когато свещеникът или православният християнин се сблъска със случай на нежелана бременност, трябва да положи усилия да помогне на жената да приеме детето си без страх от бъдещето, с повече смирение и вяра в Божия промисъл. Да ѝ помогне да мисли за детето в утробата си като за невинно същество, поверено ѝ като скъпоценен дар, а не като за проблем, който трябва да разреши на всяка цена. Да ѝ помогне да го възприеме като пълноценно човешко същество, уникално и неповторимо, със специална роля за Божието домостроителство за спасението на света, а не като парче месо. Да я информира как точно се извършва абортът, какво става с телата на абортираните деца, каква е учащата на душата на некръстения младенец, какви са последствията за физическото и духовното здраве на майката и на цялото семейство, че някои противозачатъчни противно на наименованието си не предотвратяват зачатията, а убиват и изхвърлят вече оплодената яйцеклетка.

Може би ще възразите, че това не е работа на Църквата, че за целта си има лекари, женски консултации, специализирани списания. Истината е, че отровата на материализма и незачитането на живота са проникнали навсякъде. Онези, които би трябвало да пазят живота, с лекота и без угризения го унищожават съзнателно или не знаейки какво правят. Ежечасно хиляди невинни младенци биват избивани. Това е не само социално, демографско или психическо зло, а и кръвна жертва на олтара на сатаната. С всяко убито дете неговото владичество се разширява в душите на всички, способствали за този аборт: жената, извършила аборта; мъжът, който я е подтикнал или подкрепил; свещеникът, който ѝ е разрешил; политическите деятели, гласували съответен закон; социалните работници, препоръчващи аборт; магистратите, поддържащи правото на аборт; работещите в средствата за масова информация, скриващи истината за абортите; неправителствените организации, подкрепящи правото на аборт; финансиращите и провеждащите изследвания за химически вещества, унищожаващи зародишите; поддържащите и провеждащите експерименти с живи деца в утробата или извлечени от нея; организациите за семейно планиране, чиято цел е демографска регулация чрез контрацепция, аборти и стерилизация; както и всички, които с мълчанието си и бездействието си съдействат на злото да тържествува и избива младенците ни.

Има ли изход от ситуацията, ако злото вече е сторено ?

Категорично, да. Разбрали, че са извършили смъртен грях, извършителите трябва да се обърнат към свещеник, който да им разясни и подготви за покаяние и изповед. По този начин те ще бъдат помирени с Бога и със себе си.

Препоръчителна литература: "Изобличителни слова срещу половото развращение и греха на аборта."

Не изхвърляйте тази листовка, ако ви е станала ненужна я предайте на други благочестиви хора или я върнете в храма, за да не изпаднете в греха на небрежността към Божието слово.